

İstanbul Gibiyim

– MDK60 · 08 Kasım 2012

İSTANBUL GİBİYİM

İstanbul gibiyim düşlerim yorgun hüzünlerim kalabalık
Sokağında kayboluyorum türlü dertlerin
Acımasız olmuş hayat ve yine acı yalnızlık

Bir yanımda sevinç var bir yanımda hüzün
Düştüm ama tutan yok ellerimden
Çaresizim biliyorum Hep mi yaşı gözüm
İstanbul gibiyim hüznüm çok zirvesindeyim kederin

Aslında beyaz tüm hayallerim simsiyah yarınlar olmasa
Meçhullerde sanki geleceğim keşke ayrılıklar yol bulmasa
Bazen anlamlı bazen anlamsızım bazen tutarlı bazen tutarsızım
İstanbul gibiyim işte belkide ondandır bu koca şehirde yalnızlığım

Bir anım bir anımı tutmaz mı hiç
Nefes almaz mı birazcıkta olsa yüreğim
Yorgun gözlerim dalmaz mı hiç uykuya
Dinlenmek bilmez mi yıpranmış şu bedenim

İstanbul gibiyim işte uykusuz gözlerim yorgun bedenim
Bir yanımda gülenler var bir yanımda can verenlerim
Halin nedir diye soran olmaz kimin umrunda şu perişan halim
İstanbul gibiyim işte kendimden bile habersizim

Belkide bir umut var yarınlarımı süsleyen düşlerimde
Karamsar değilim yinede ümitle bakıyorum geleceğime
Hep güzeli hayel ediyorum tüm içtenliğimle
Hep güzel görüyorum gözlerimde

Belkide sadece kendimi kandırıyorum
İstanbul gibiyim işte aslında çok bunalmışım
Görünüşüm ihtişamlı olsa da
Masmavi bir güzellik sarmış olsad a her yanımlı

Dedimya İstanbul gibiyim işte;
Sessiz haykırışlarda yüreğim
Belkide ben böyle yaşamaya alışmışım...

SEDAT KESİM